

РЕШЕНИЕ

№ 526

гр. Л., 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Л., VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шест октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **Н. С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**

при участието на секретаря **И. СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **Н. С. РАЙКОВА АТАНАСОВА** Гражданско дело № 20224310100725 по описа за 2022 година

Ревандикационен иск с правно основание чл.108 от ЗС.

Настоящият съдебен състав е сезиран с искова молба от **М. Т. Ц.** от гр.Л., действаща чрез пълномощника си **адв.Т. Г.** срещу ответниците **И. Г. Н., С. Г. Ц., М. Г. Г. и Ц. С. А.**, всички от гр.Л., в която твърди, че на основание наследствено правоприемство по закон от **Т. М. Ц.**, с ЕГН-***** нейн баща, починал на 04.12.2019 год., е собственик на **ЗАПАДНА ЧАСТ** от **ДВУЕТАЖНА ЖИЛИЩНА СГРАДА**, представляваща самостоятелно жилище с отделен вход на запад, находящо се в гр.Л. на ул.,**П. Т."**№22, състоящо се от **приземен етаж** със застроена площ от 72,11 кв.м. със стая за живеене, баня с тоалетна, коридор, вътрешно стълбище за етаж, склад в сутерена и **жилищен етаж** със застроена площ от 77,74 кв.м., състоящ се от три стаи, килер, вестибюл, коридор, входно антре, заедно с припадащите се идеални части от сградата и 1/2 идеална част от отстъпеното право на строеж върху общински поземлен имот XIV-628 в кв.86 по ПУП-ПРЗ одобрен през 1995 при граници и съседи на имота : на запад - имот XIII-627, на запад - ул."Т.", на север - УПИ XV, на юг - улица и собственик на източната част на сградата и съсобственик на правото на строеж върху земята **Г. М. А.**, а по кадастралните карти и регистри на гр.Л., одобрени със Заповед №18-10/17.04.2007 год. на Изпълнителния директор на АГКК представляваща сграда с идентификатор *****, състояща се от : самостоятелен обект с идентификатор *****, с предназначение жилище, апартамент, с площ 72,11 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата : на същия етаж - няма; под обекта - няма; над обекта - самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2 и самостоятелен обект с идентификатор *****.2 с предназначение жилище, апартамент с площ 77,74 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата : на същия етаж - няма; под обекта - жилище, апартамент *****; над обекта - няма, като същата е разположена в поземлен имот общинска собственост с идентификатор *****, с трайно предназначение урбанизирана територия, при съседи на поземления имот : ***** (доказателства №1, №2 и №3 от списъка).

Пояснява, че ответниците са собственици на източната част от тази двуетажна сграда, като

втория (първи жилищен) етаж от сградата двете страни притежават огледално разположени килерски помещения от приблизително 4.5 кв.м. площ всяко.

На 20.05.2009 год. част от ответниците, подпомогнати от техни близки, използвайки тежки строителни чукове, съборили част от преградната стена между двата килера, като по този начин се образувала дупка. Въпреки дупката, тя и покойните ѝ вече родители продължили да използват килерското помещение, продължавайки да държат голяма част от наличните към този момент вещи.

На 06.03.2012 год. част от ответниците, подпомогнати от техни близки доразбили стената, нахлули в килерското ѝ помещение въпреки съпротивата на сина ѝ и с винтоверт и предварително приготвени дъски заковали откъм тях вратата на килера в нейното жилище, като по този начин лишили баща ѝ от владението му върху помещението. Извикали полиция, дошъл и дежурен прокурор от РП-гр.Л. (А. П.), като ответниците и близките им, въпреки предупрежденията на служителите на РУП-гр.Л. и на дежурния прокурор, започнали да изнасят вещите им от килера и ги прехвърляли през оградата от общия двор. За това им действие било образувано и все още е висящо и досъдебно производство №1621/2011 год. по описа на РП-гр.Л. за престъпление по чл.323 от НК - самоуправство.

Въпреки, че при разпитите в досъдебното производство ответниците и близките им заявили, че били заковали вратата от съображения за сигурност, впоследствие същите започнали да извършват строителни-ремонтни дейности, с които заличили разликите между двете помещения (техния и на ищцата килер) и образували от двете едно килерско помещение, което изцяло владеят и ползват като тяхно.

Процесното завзето килерско помещение се наМ.ло в североизточната част на втория (първи жилищен) етаж на западната част на сградата (част от нейното жилище), като на приложената кадастрална схема на самостоятелен обект в сграда (доказателство №3) е изобразено като чупка в горната дясна част на обекта, при граници : отгоре - общо подпокривно пространство, отдолу - маза на източната част от двуетажната многофамилна жилищна сграда, от север - баня и тоалетна на втория етаж (първи жилищен) на западната част, от юг - разрушена стена и килерско помещение на източната част, от изток помещение на втория (първи жилищен) етаж на източната част, от запад - коридор на втория (първи жилищен) етаж на западната част.

Това помещение винаги е било част от западната част на двуетажната сграда, още от построяването ѝ от покойния ѝ баща през 1957-1959 год., поради което счита, че същият е станал собственик на вещта на основание приращение въз основа на отстъпеното му право на строеж върху държавна земя, а при условията на евентуалност - на основание обикновено давностно владение упражнявано в периода от 01.01.1994 год. до 04.07.2005 год.

Ищцата моли да бъдат призовани с ответниците на съд и след като се убеди във верността на гореизложеното, да постанови съдебно решение, с което да признае за установено по отношение на ответниците С. Г. Ц., М. Г. Г. и Ц. С. А., че ищцата М. Т. Ц. е собственик на основание наследствено правопримемство по закон от Т. М. Ц., с ЕГН-*****, починал на 04.12.2019 год. в гр.Л., на реална част от самостоятелен обект в сграда с кад.ид.№*****.2, който самостоятелен обект в сграда представлява втори етаж (първи жилищен) от западната част на двуетажна жилищна сграда с кад. ид.№*****, находяща се на административен адрес : гр.Л., ул.“Т.”№22, която реална част представлява килер с приблизителна площ от 4.5 кв.м., находящ се в североизточната част на самостоятелния обект в сграда, при граници : отгоре - общо

подпокривно пространство, отдолу - маза на източната част от двуетажната многофамилна жилищна сграда, от север - баня и тоалетна на втория етаж (първи жилищен) на западната част, от юг - разрушена стена и килерско помещение на източната част, от изток помещение на втория (първи жилищен) етаж на източната част, от запад - коридор на втория (първи жилищен) етаж на западната част, като осъди ответниците да предадат на ищцата владението върху тази реална част.

Моли също да ѝ се присъдят и направените в производството съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е представен отговор на исковата молба от ответниците, чрез пълномощника им адв.С., в който последната от името на доверителите си счита така предявения ревандикационен иск за недопустим, а по същество за неоснователен и недоказан. Подчертава, че между наследодателя на ищцата и нейния син от една страна, и доверителите ѝ от друга страна, са водени много съдебни спорове, свързани с процесния имот, имащи съществено значение и за настоящия спор. Те форм.т правен извод, че в патримониума на наследодателя на ищцата – Т. М. Ц. не е бил включен процесния килер, за да бъде наследено правото на собственост върху него от ищцата М. Т. Ц.. От фактическа страна пълномощникът на ответниците описва какви са конкретните граждански дела, водени между страните, както и прилага писмени доказателства, като наМ. за изцяло неоснователно твърдението, че наследодателят на ищцата е станал собственик по силата на приращение на процесния килер въз основа на отстъпеното му право на строеж върху държавна земя. Твърди, че процесният килер е част от жилището на доверителките ѝ, които са придобили собствеността върху него по силата на учреденото и реализирано право на строеж на техния праводател, което се установява и доказва от приложения архитектурен проект, от който се установява местонахождението на делителната стена между двете жилища в процесната сграда. Адвокат С. пояснява още, че процесният килер не е самостоятелен обект по смисъла на &5, т.39 от ДР на ЗУТ и &1, т.1 от ДР на ЗКИР – той принадлежи към жилището на ответниците, поради което и не може да бъде обект на вещно право на собственост като реална част така, както се претендира от ищцовата страна, а и не може да се придобива по давност. Поради наличието на делителен зид между двете сгради, в който е недопустимо да се изграждат врати, то технически не е възможно да се присъедини помещението, предмет на ревандикационния иск към жилището на ищцата, поради което и не е възможно да се придобие от нея по давностно владение така, както се иска, в условията на евентуалност – придобивна давност за периода от 01.01.1994 год. до 04.07.2005 год.

Ответниците, чрез пълномощника си оспорват факта, че в така посочения период процесният килер е владян от наследодателя на ищцата постоянно, спокойно, явно, непрекъснато и със съзнанието, че му е собственик.

Правят възражение, че процесният килер като част от жилищната сграда на ответниците, която е владяна заедно с него постоянно, явно, непрекъснато и спокойно от момента на изграждане на жилищната сграда до настоящият момент, освен чрез деривативни сделки, е придобита и по давностно владение от ответниците М. Г. Г. и С. Г. Ц..

В заключение оспорват верността на наведените в исковата молба твърдения, че процесният килер е част от имота на ищцата, че е придобит от наследодателя ѝ по приращение, а при условия на евентуалност по давностно владение, упражнявано в периода от 01.01.1994 год. до 04.07.2005 год., поради което считат така предявения иск за изцяло неоснователен и недоказан, както и за недопустим. Твърдят, че ответниците М. Г. Г. и С. Г. Ц. са собственици на процесният килер към настоящият момент по силата на покупко-продажба и давностно владение.

С протоколно определение №744/28.09.2022 год., по молба на пълномощника на ищцата, съдът на основание чл.232 от ГПК, е прекратил производството по гр.дело №725/2022 год. по описа на РС-гр.Л., поради оттегляне на исковата молба против ответницата И. Г. Н., като определението за прекратяване на делото спрямо тази ответница не е обжалвано с частна жалба в законният срок пред въззивната инстанция и е влязло в сила.

Пред настоящата инстанция ищцата, редовно призована, се явява лично и с пълномощника си адв.Г., който поддържа изцяло исковата молба. Позовава се събраните по делото писмени и гласни доказателства и счита, че претенцията на доверителката му е основателна и доказана и моли съда да я уважи, като ѝ присъди и направените по делото разноски. Представя писмена защита, в която развива подробни аргументи в подкрепа на тезата си, че иска е основателен и доказан с позоваване и на съдебна практика.

Ответницата С. Г. Ц., редовно призована, не се явява лично. Ответницата М. Г. Г., се явява лично, като и двете в хода на процеса се представляват от адв.С., която от името на доверителките си поддържа отговора на исковата молба и моли съда да отхвърли иска, с който е сезиран като недопустим или да го отхвърли като неоснователен и недоказан, ведно с всички законни последици, като присъди на доверителките ѝ направените по делото разноски. Съображенията си относно неоснователността на претенцията на ищцата излага в писмена защита.

Ответницата Ц. С. А., редовно призована, не се явява и не изразява становище по предявения срещу нея ревандикационен иск.

Първоинстанционният съд като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на процесуалните представители на страните поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК, и съобразно нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установени следните факти :

Т. М. Ц. е б.ж. на гр.Л., починал на 04.12.2019 год., оставяйки след смъртта си за свои единствени законни наследници двете си дъщери Н. Т. ЙО. и М. Т. Ц. /ищца по настоящото дело/, видно от удостоверение за наследници изх.№3862/24.12.2019 год. на Община-гр.Л..

Приживе наследодателят на ищцата е признат за собственик, на основание отстъпено право на строеж върху държавна земя и строителство на следния недвижим имот : Западната част от двуетажна жилищна сграда, представляваща самостоятелно жилище с отделен вход на запад, находящо се в гр.Л., на ул.“Подполковник Т.“№22, състоящо се от приземен етаж със застроена площ от 72.11 кв.м. със стая за живеене, баня с тоалетна, коридор, вътрешно стълбище за етаж, склад в сутерена и жилищен етаж със застроена площ от 77.74 кв.м., състоящ се от три стаи, килер, вестибюл, коридор, входно антре, заедно с припадащите се идеални части от общите части на сградата и ½ идеална част от отстъпеното право на строеж върху общински урегулиран поземлен имот XIV-628 в кв.86 по ПУП-ПРЗ на града, одобрен през 1995 год., при граници и съседи на имота : на изток-имот №XIII-627 на С. ЙО., М. Г., на запад – ул.“Т.“, на север - УПИ XV – З. К., И. К., В. П., П. П., на юг – улица и собственик на източната част на сградата и съсобственик на земята – Г. А., което се установява от нотариален акт за собственост на недвижим имот №26, том IV, рег. №3505, дело №315/2005 год. на Младен Дойнов – Нотариус с рег.№173 при НК, с район на действие – съдебен район Л..

Налице е и схема №15-23875/20.01.2017 год. на самостоятелен обект в сграда с идентификатор *****.2 на СГКК-гр.Л., в която е посочено, че самостоятелният обект се наМ.

в сграда №4, разположена в поземлен имот с идентификатор *****. Предназначението на самостоятелния обект е : Жилище, апартамент, брой нива на обекта : 1. Посочената в документа площ е 77,74 кв.м.

Със съдебно решение №365/02.11.2010 год., постановено по гр.дело №262/2010 год. РС-гр.Л. е признал за установено по отношение на ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц., трите от гр.Л., че ищецът Т. Л. Г. от гр.Л. е собственик на сграда №4, разположена в поземлен имот с идентификатор №*****, гр.Л. по кадастралните карти и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-10/17.04.2007 год., с адрес : гр.Л., ул.“Т.“№22, брой етажи 2, жилищна сграда – еднофамилна, като е осъдил ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц. да му предадат владението върху килер, съставляващ неразделна част от застроената площ на сграда №4, разположен на втория жилищен етаж на същата.

С решението си съдът е признал за установено по отношение на ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц., трите от гр.Л., че ищецът Т. Л. Г. от гр.Л. е собственик на сграда №4, разположена в поземлен имот с идентификатор №*****, гр.Л. по кадастралните карти и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-10/17.04.2007 год., с адрес : гр.Л., ул.“Т.“№22, брой етажи 2, жилищна сграда – еднофамилна, като е осъдил ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц. да преустановят в бъдеще неправомерното си поведение, изразяващо се в разрушаване на южната преградна стена на килер, съставляващ неразделна част от застроената площ на сграда №4, разположен на втория жилищен етаж на същата, с което пречат на ищеца Т. Л. Г. да упражнява правото си на собственост и да възстановят разрушената преградна стена.

Видно е, че с решение №169/30.06.2011 год. по гр.дело №21/2011 год. ОС-гр.Л. е отменил като неправилно цитираното по-горе първоинстанционно решение по гр.дело №262/2010 год. изцяло и вместо него е отхвърлил като неоснователни и недоказани пасивно субективно съединените ревандикационни иски с правно основание чл.108 от ЗС, предявени от Т. Л. Г. от гр.Л. против И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц., трите от гр.Л., да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че Т. Л. Г. е собственик на килер от 3 кв.м., наМ.щ се в жилище-апартамент с идентификатор *****, при съседни : няма, под обекта : *****, над обекта – няма, със застроена площ 77,74 кв.м., на втори етаж в двуетажна жилищна сграда – западен близък с идентификатор *****, разположена в поземлен имот с идентификатор ***** в гр.Л., ул.“Т.“№22 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Л., одобрени със заповед №18-10/17.04.2007 год. на ИД на АГКК и да бъдат осъдени да предадат владението върху процесния имот.

Отхвърлил е като неоснователни и недоказани пасивно субективно съединените негативни осъдителни иски с правно основание чл.109, ал.1 от ЗС, предявени от Т. Л. Г. от гр.Л. против И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц., трите от гр.Л., като бъдат осъдени да преустановят неправомерното си поведение, изразяващо се в разрушаване на южната преградна стена на килер от 3 кв.м., наМ.щ се в жилище с идентификатор 43*****, при съседни : няма, под обекта : *****, над обекта – няма, със застроена площ 77,74 кв.м., на втори етаж в двуетажна жилищна сграда – западен близък с идентификатор *****, разположена в поземлен имот с идентификатор ***** в гр.Л., ул.“Т.“№22 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Л., одобрени със заповед №18-10/17.04.2007 год. на ИД на АГКК. Въззивното решение е окончателно и е влязло в сила в деня на постановяването му – 30.06.2011 год.

Налице е съдебно решение №70/21.03.2013 год., постановено по гр.дело №1466/2012 год.

по описа на РС-гр.Л., с което е отхвърлен предявеният от Т. М. Ц. от гр.Л. против М. Г. Г., С. Г. Цанкова, И. Г. Н., Ц. С. А. и И. С. Г., иск с правно основание чл.75 от ЗС, за възстановяване на нарушеното владение върху сграда *****, в частта, представляващ килер с площ 4,5 кв.м., при граници : на изток – сграда източен близък с идентификатор *****.1, на запад – коридор на западен близък с идентификатор *****, на север – външна каменна стълба с площадка, оформена като входно антре към жилищен етаж на западен близък и на юг – килер на източен близък *****.1, както и подпокривно пространство и покрив на сграда западен близък. Това решение е потвърдено с решение №3/07.01.2014 год. по в.гр.дело №336/2013 год. на ОС-гр.Л., влязло сила на 07.01.2014 год.

Като доказателство по делото е представено техническо описание №159 от м.юли 2005 год. /датата не се чете/, издадено от „Инвестрой“ЕООД-гр.Л., изготвено във връзка с молба вх. №5/30.06.2005 год. от Т. М. Ц. за обитавания от него недвижим имот, който е самостоятелно жилище с отделен вход на запад откъм ул.“Т.“, представляващ Западната част на жилищна сграда, състояща се от : Приземен етаж, застроен върху 72,11 кв.м. със стая за живеене, баня с тоалетна, коридор, вътрешно стълбище за етаж, склад в сутерена и жилищен етаж, застроен върху 77,74 кв.м. с три стаи, килер, вестибюл, коридор, входно антре, построена в УПИ XIV-628, кв.86 по подборния устройствен план на гр.Л., ул.“Т.“№22, при граници на УПИ : на изток-УПИ XIII-627-С. С. Йо., М. Ф.Г., на запад – ул.“Т.“, на север - УПИ XV – З. Г. К., И. А. К., В. Ст.П. и П. ст.П.в. Това техническо описание е издадено, за да послужи пред Нотариус.

Кмета на Община гр.Л. е отговорил с писмо изх.№100/237 от 21.12.2009 год. до ищцата М. Т. Ц. във връзка с подадена от нея жалба вх.№ЛП-237/26.11.2009 год. относно разрушаване на обща стена между две жилища, в жилищна сграда близък, като е извършен оглед на място от комисия, която е констатирала следното : Западната част от двуетажна жилищна сграда е собственост на Т. Л. Г. съгласно нотариален акт №142, том XII, дело №2197/12.08.2005 год., представляваща самостоятелно жилище с отделен вход на запад, приземен етаж с площ 72.11 кв.м., жилищен етаж с площ 77.74 кв.м., заедно с припадащите се идеални части от общите части на сградата ½ идеална част от отстъпеното право на строеж върху общински УПИ XIV-628, св.86 по плана на гр.Л..

Източен близък двуетажна жилищна сграда приземен етаж и втори етаж със застроена площ 75.00 кв.м. собственост на С. Г. Ц., И. Г. Н. и М. Г. Г. съгласно нотариален акт №35, том V, дело №1461/19.08.1993 год., с право на владение и ползване от Ц. С. А. и Г. М. А..

На място е констатиран избит отвор с размери приблизително 2 кв.м. на южната разделителна стена между двете жилища, към жилището на Т. Л. Г.. При огледа е констатирано, че въпросното помещение /килер/ е било част от жилището на Т. Л. Г. и единствената възможност за ползване е била от съществуващата и сега врата от това жилище. Налице е спор за собствеността на помещението, който по същество представлява спор за материално право, не е от компетентността на общинската администрация и следва да се реши по съдебен ред. В този смисъл и Кмета е счел, че няма законово основание за предприемане на действия от Община Л. по случая.

Ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц. са сезирали РП-гр.Л. с молба вх.№1621/13.09.2011 год. да вземе отношение по случая във връзка с това, че имат спечелено гражданско дело №21/2011 год. на ОС-гр.Л. с което окончателно е признато, че спорното помещение е тяхно Лицето Т. Л. Г. не е освободил помещението и постоянно ги заплашва. Помогли са Прокуратурата да им даде писмено разпореждане да влязат във владение, защото в противен случай може да се стигне до

саморазправа от тяхна страна, тъй като майката вече е вадилa оръжие срещу тях е вече е осъдена един път на пробация.

С последваща жалба вх.№1621/14.03.2012 год. ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц. са сезирали РП-гр.Л. за образуване на наказателно производство срещу лицето Т. Л. Г., в случай, че са налице достатъчно данни за извършено престъпление с всички законни последици, както и да им окаже съдействие да извършат строително-монтажни работи, които ще им позволят безпрепятствено и спокойно да се възползват от собствеността си.

За целта е образувано незабавно производство №652/2011 год., по което е извършен разпит на свидетели.

Ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц. са собственици по силата на дарение от своите родители Ц. С. А. и Г. М. А., обективирани в нотариален акт за дарение на недвижим имот №35, том V, дело 1461/1993 год. на РС-гр.Л., на следния жилищен имот : Двуетажна жилищна сграда – Източен близък, със самостоятелен вход от ул.“Г. Д.“, състоящ се от : първи етаж – кухня, две складови помещения, коридор и втори етаж – три стаи, коридор, килер и самостоятелно стълбище, със застроена площ от 75 кв.м., съставляваща парцел 40, пл.№628 в кв.86 по действащия регулационен план на гр.Л..

Съдът е приобщи́л към доказателствения материал по делото и 17 броя цветни снимки, представени от ищцовата страна, които са без дата и не се изясни кога точно са правени.

От заключението на вещото лице арх.Л. Л. по допуснатата съдебно-техническа експертиза, което съдът приема като компетентно изготвено и безпристрастно депозирано се установява, че процесният обект се наМ. в двуетажна двуфамилна сграда, като не може да се говори за две отделни сгради, тъй като липсва двойна стена помежду им и самостоятелни конструкции. Експертът посочва, че сградата не е тип „близък“, което предполага приблизителна симетричност на двете части. Конфигурацията на сградата е несиметрична, планирана е в съответствие с даденостите и възможностите за достъп. Описаната в нотариалните актове собственост на страните представлява дялове в тази единна сграда. Вещото лице пояснява в заключението си, че сградата е изградена върху общинска земя в парцел XIV-628, кв.86 по действащият към момента регулационен план на гр.Л..

При извършения от вещото лице оглед на място, ответниците са му представили копие от проект – част архитектура, по който е било разрешено строителството на процесната сграда, но тъй като предоставеното му копие било в лошо състояние, същото давало обща представа за планировката. По мнението на арх.Л. за строителството е бил изготвен ексекутивен план с корекции, които променят планировката несъществено. Изпълненото на място строителство съществено се различава от одобрения проект, като основните разлики са следните : по първоначалния проект входът на западния дял е със стълба на северозападния ъгъл, тангираща западна фасада на сградата. По изпълнението на място стълбата върви по северната фасада и входът е от север. По първоначалният проект е напълно различна плановата схема и на двата дяла – към кухните са обособени килери, а във вътрешността на сградата – санитарни възли. Тези помещения липсват в реализираното строителство. Освен това по първоначалния проект стълбищата към приземния етаж са повити с посока запад-изток, а по изпълненото строителство стълбищата са двураменно вити, разположени в западното дъно на двата коридора.

Според експерта по първоначалния проект и за двата дяла са предвидени минимални по площ килери, достъпни до кухните с ширина 91 /100/ см и дължина 300 /190/ см. Такива

помещения липсват в реализираното строителство. Площите съответно са 2.70 и 1.90 кв.м. По проект и двата килера имат малки прозорци по северната фасада.

Измерено на място килерското помещение на ответниците, на М.щ се на втория /първи жилищен/ етаж е с дължина 4 м и ширина 2.10/2.15 м /светло/. Светлата му площ е 8.68 кв.м. В одобрения архитектурен проект за първоначалното строителство липсва помещение с такива размери. Изпълненото на място строителство значително се различава от проекта – като размери и площоразпределение. Съответно на място няма помещение, което може да се идентифицира като някое от килерските помещения по проекта. По съществуващото положение площта на дела на ответниците е с 77.63 кв.м. /включва цялата площ на процесното помещение/, а на ищеца – 80.36 кв.м. /включва обособеното по-късно антре и санитарен възел/.

Според вещото лице в нотариален акт №26, том IV от 05.08.2005 год. е описан килер, на М.щ се в жилищния етаж. В разпределението на етажа, съществуващо към момента, липсва помещение, което може да бъде идентифицирано като килер. Помещението не е идентифицирано като разположение площ, поради което и би могло да се приеме, че в акта е описано процесното помещение или част от него.

При извършения от арх.Л. оглед в коридора на западния дял /на ищеца/ е установил наличие на врата, водеща към процесното помещение. Това е безспорно установено от съпоставянето на планировката на дяловете съобразно наличните графични материали, включително представената към заключението Сборно схема 1:100, представляваща Приложение 1. По детайла и начина на монтаж на вратата може да се предположи, че е поставена преди десетилетия. Към момента на огледа /14.02.2023 год./ вратата е неотваряема, тъй като се отваря навътре и е блокирана от преграждане на стената. Поради това, че процесното помещение е облепено с тапети, е невъзможно да се установи начинът на преграждане.

Според вещото лице представените и приети като доказателство по делото фотоснимки илюстрират стената непосредствено след частичното ѝ събаряне. Стената е била изградена от два вида тухли – печени и непечени ръчни тухли. Разтворът, с който е зидано изглежда различен от разтвора за основното строителството на сградата, видим в приложената снимка на стена в приземния етаж- складовото помещение под процесното. Това може да се счита за указание, че стената е изградена в различно време с основното строителство. По периферията на стената в съборената ѝ част се виждат остатъци от тухлена превръзка с основните странични зидове, което предполага, че е изградена едновременно с тях. Наличните документални и визуални данни водят до противоречиви изводи. От това следва, че не може да се даде категорично становище кога и по какъв начин е изградена тази стена.

В югозападният ъгъл на процесното помещение на тавана му има обособен люк с капак за достъп до подпокривното пространство. От приложените по делото снимки се вижда друг люк, непосредствено до затворената врата към коридора на ищеца. Към момента на огледа целият таван на процесното помещение е обкован с фазерни плоскости и такъв люк не се наблюдава.

Процесното помещение е изцяло разположено над складово помещение в приземния етаж на дела на ответниците. покривът на сградата е общ с несъществена чупка на южната фасада. Процесното помещение попада под частта от покрива над дела на ответниците. Над тяхната западна стена има частично изпълнена /или частично разрушена/ преградна стена в подпокривното пространство.

От допълнителното заключение на същото вещо лице по съдебно-техническата експертиза

се установява, което е имало за задача да изчисли площта на всяка от страните за одобрение съобразно архитектурния проект, ведно с екзекутивите и се съпостави фактическото положение в моментна при отчитане на новопостроената баня в северната страна се установява, че по основния проект : западната част /ищца/ е 79.12 кв.м. 53%; източната част /ответниците/ е 69.45 кв.м. 47%; по изменение на основния проект : западната част /ищцата/ е 85.82 кв.м. 58%, а източната /на ответниците/ 62.60 кв.м. 42%; по екзекутив – няма данни; по съществуващо към момента положение : западната част /ищцата/ е 80.36 кв.м. 51%, а източната част /ответниците/ е 77.63 кв.м. 49%.

От ангажираните по делото гласни доказателства - показанията на св.И. Д. Н., се разбира, че той познава синът на ищцата от трети клас, с него са били съученици. Свидетелят уточни, че живее на ул.“Т. Д.“, а пълномощникът на ищцата живее на ул.“Т.“, между тях има три къщи, а на пълномощникът на ищцата е четвъртата. Свидетелят поясни пред съда, че е влизал много пъти в тази къща, още когато са били с Т. пети-шести клас са се криели да играят. Знае, че къщата е на два етажа, както и че на втория етаж има килерско помещение, в което са пушили цигари. Последно е влизал на новобранската на Т. Г., тъй като търсили китари. Описа, че килерското помещение се наМ. втория етаж, като се качиш по стълбите в ляво се наМ., като там има едно малко прозорче, което гледа към училище „Т. К.“, т.е. гледа в посока север. Влизал е в периода 1997-1998 год., когато е бил в седми клас. Поясни, че помещението било разхвърляно, горе имало една капандура и в ляво се наМ.ло прозорчето. Последно е влизал в това помещение през 1999-2000 год. на новобранската на пълномощникът на ищцата, през зимата.

Първият път, когато е влизал в това помещение е било през 1997 год. Имало направена стена на това помещение, имало нова баня, както и направена стена. това било след 2009 год. и като влязъл видял разбита стена, дясната зад вратата била съборена. Стената била цялостно разбита, с чук издънена. там стояли вещите на ищцата Свидетелят спомена, че не си спомня дали се е качвал по капандурата, но си спомни, че през прозорчето като се излезе се стъпва на една плоча – циментирана.

Т. му е показвал банята, която баня е негова. Свидетелят видял, че има дупка на стената, че е изкъртена. Свидетелят познава и ответниците М. и С. Г., като подчерта, че тяхната къща е близък.

В показанията си дадени пред съда св.П. М. Т. заяви, че познава М., знае тя къде живее, тъй като са съседи. Живее на 15 метра от нейната къща. В тази къща много пъти е влизал. Когато е влизал за първи път е бил с бащата на ищцата. Влизал е когато Т. Г. си е правил новобранска. Описа, че къщата е на два етажа, като на вторият етаж има килерско помещение. Когато Т. Г. е правил новобранската си не е имало този килер, нямало баня, имало само една баня долу и горе един килер, както и имало прозорче, което гледало в лявата страна към училище „Т. К.“. Уточни, че на новобранската на Т. Г. със съседи влизали в този килер, за да вземат две китари. След това е влизал когато се завърнал от Кипър през 2009 год. и когато посетил Т. видял, че било разкъртено. Стената на килера била изкъртена. Преди да направят този портал не е имало портал, а е било стена.

Свидетелят спомена, че когато е бил малък е влизал в имота на ответниците, с които е в нормални отношения. Преди 1999 год. е ходил в тази къща. Дядо му е бил строител и свидетелят е ходил с него да работят в тази къща. Когато е ходил с дядо си в къщата тя е била построена. Дядо му работил в къщата на М. и Т., правил шпакловки и боядисвал. Чувал е, че страните имат

конфликти за къщата.

Свидетелят П. В. С. познава ищцата и нейния син, като Т. познава от Математическата гимназия в гр.Л.. Знае, че е живял в гр.Л., улицата която е надолу от „М.“. Ходил е там повече от 10 пъти. Знае, че къщата е двуетажна, като се е качвал на долния етаж, в който живее Т.. Спомня си новобранската вечер на Т., виждал е и другите двама св.Недялков и Т. на новобранската на Т. и потвърди, че те са били и там Китарите били две, като и двете стояли в килера с много други вещи били там. Извадили китарите от килера. Описа, че килера не е голям. Килера имал прозорче, което гледало към двора. Нямало свод или портал в това помещение. Знае за възникнал скандал, което научил след няколко дена. Впоследствие ходил и видял в помещението дупка в стената, която дупка била в посока, като влизаш извиваш се на дясно и виждаш дупката.

Показания пред съда даде и св.И. Г. Н., която е първа братовчедка на ищцата, сестра на ответниците М. и С. Г. и дъщеря на ответницата Ц. А., които съдят преценява с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната тяхна заинтересованост, на основание чл.172 от ГПК, която подчерта, че това е къщата на родителите й. Тя е най-голямата сестра и си спомня всичко както е ставало и как е ставало. През 1955 год. са им дали мястото, като веднага започнали да строят тяхната къща. Бащата на ищцата Т. Ц. го нямало, работил в гр.Троян. Свидетелката уточни, че започнали да строят тяхната къща, дядо й не работил, бил пенсионер, но всеки ден ги водил с баба й там, където се правили тухлите на място. Свидетелката подчерта, че тяхната къща станала година и половина преди тази на ищцата, защото Т. Ц. го нямало, а и му трябвали пари. Къщата станала готова някъде докъм 1957 година. Построен бил килера над тяхната маза и под покрива на къщата им, като по проект било така. Заяви, че това не било никакъв килер. Там трябвало да има баня, тоалетна и сухо помещение. Като се строило се оставил просек между двете, за да има врата и да се влезе в мокрото помещение – банята и тоалетната. Две години по-късно, през 1957 год. на наследодателя на ищцата й бил даден плана, като по това време тяхната къща вече била построена. Първоначално там нямало врата, защото не можело да остане тяхната /на ответниците/ къща отворена. Когато изиждали къщата на ищцата Т. Ц. го нямало в Б., по това време той бил в У.. Когато започнали да вземат вар, коросан и трябвало да прибарат някъде тези неща, защото тяхната къща нямала врати и прозорци, тогава направили врата/просек, за да може да се минава през така наречения килер, за да се носят материалите, защото това била на втория етаж. След като се върнали родителите на М. от Р., то може да се каже, че през 60-те години се довършила тяхната къща. Свидетелката категорично заяви, че този колер те са си го владели, но вратата си стояла, тогава когато се родили М. и сестра й, баба й и дяло й решили, че вратата няма да се затваря. В този килер стояли техните вещи и те имали съзнанието, че той е техен. не може да е даден на Т. на дядо му, защото този килер се наМ.л над тяхната маза. Килерът си останал откъм тяхната страна. Делителната стена минавала така, че килера оставал над тяхната маза. Проблемите между страните започнали от 2008 год., след като починал баща им. Свидетелката не отрече, че по едно време в килера е имало и техни вещи и вещи на ищцата, защото вратата се отворила от другата страна и се настанили компютри и други неща. те са се приготвяли да съставят делото след смъртта на баща им /на ответниците/ и тогава се появили и конфликтните ситуации. Свидетелката подчерта, че в къщата на М. никой не е влизал, защото майка й не разрешавала у тях да влизат каквито и да е чужди хора. Тя била рускиня и не разрешавала да влиза никой в тях. Тях /ответниците/ като съседи на ищцата не са ги канили на новобранска на Т., пък и свидетелката не знае да е правена такава. Свидетелката не е влизала да влиза в двора нито Иван, но е виждала Т. да говори с П. и да ходи у тях. Свидетелката заяви, че не е имало период от време,

през който само ищцата и наследодателят ѝ да са ползвали този килер и те да са го заключвали. Вече вратата е зазидана и техни вещи в килера няма. Зазидането станало през 2010-2012 год., като те си зазидали вратата. Преградната стена била от горе до долу, т.е. от тавана до долу на мазата, дори на тавана още стои тази преградна стена и този килер се наМ. в тяхното място. По думите на свидетелката къщата е близък и когато няма никакви пари и нейния родител не е там откъде пари за втора стена. Родителите на свидетелката теглили кредит, за да завършат тяхната къща. И двете къщи са на гредоред Отново свидетелката поясни пред съда, че винаги е живяла там. Тя и синът ѝ не са участвали в разбиване на стена, а разбивали част от стена, защото било тяхно и си го съединили, а те затворили прозореца на това тяхно помещение. Ищцата построила баня през 2009 год., с което затворили техния прозорец, тъй като тази баня бил построена на тяхната стена и под техния прозорец. Тогава станал конфликта, защото те построили банята и затворили прозореца на това тяхно помещение. Стените били с варова мазилка и двете, а другите била с тапет. Въпросното помещение е 10 кв.м. и отново свидетелката поясни, че не е килер, а мокро помещение – баня и тоалетна и сухо помещение. В къщата на ищцата няма строен килер. Тяхната /на ответниците/ половина на цялата къща изцяло е изпълнена по проекта.

Свидетелката В. Н. М- изтъкна, че знае за къщата, като за първи път в тази къща е ходила през м.януари 1959 год. Къщата била завършена като там живеели бабата и дядото на М. и С. и майка им и баща им. От другата страна основите на къщата били построени и се строяло нагоре. Тогава за първи път свидетелката се запознала със семейството на М. и С. с техните баба и дядо и с родителите им. Чичо им го нямало тогава. В малката стая в тяхната къща на М. и С. и живял чичо им или брата на баща им – Т.. Това свидетелката го знае от майката на М. и С.. Там на втория етаж, от първия се излиза по стълби и като се излезе по коридора в ляво е килера, а в дясно е малката стая, а в следващите стаи на юг и на север има големи стаи – спални. В едната стая спяли баба им и дядо им, а в другата родителите им и в малката стая спяли децата, където спял чичо им, когато бил тук. По думите на тази свидетелка килера се използвал за багаж, показали и разпределението на къщата, коя стая какво е и тя попитала защо е имало врата тук, а те ѝ отговорили, защото дядо им М. работил като дърводелец и правил всичката дограма – врати, прозорци, дюшемето и дъските не могат така да се коват направо, а трябва да се направят и на него му било трудно, когато вали дъжд той да заобикаля, каквото носи и да излиза навън, че ще го намокри и да не заобикаля. Когато построили на Т. къщата това помещение било зазидано, като това помещение е на тяхно на М. и С., на баща им. казвали, че от другата страна абсолютно същите са размерите и плана е еднакъв, каквато е едната къща, такава е и другата. Свидетелката е питала баба им и дядо им, затова, че работят и правят поравно на единия син и на другия син, а те къде ще живеят, а т ѝ отговаряли : „Работим и помагаме като родители, а къде ще останем зависи, като си дойде Т. и се ожени, вече те ще се разберат при кого ще останем, а можем и да не бъдем живи това не се знае“. Това били думите на баба И. и дядо М.. Знаела, че вече Т. се е оженил и си е дошъл и разговаряла с тях и е запозната, но не е питала и не се е интересувала с подробности, когато са си дошли известно време, месец ли или колко време са живели тук в първата къща на майка им.

В имота е ходила около 1990 година, като този килер винаги са си го ползвали родителите на М. и С. и затова свидетелката е абсолютно сигурна. Сега преди една седмица, като отишла да види майка им, свидетелката се учудила какъв е този архитект, който е дал разрешение на прозореца да се построи и зазида. Никога този килер не е бил на Т. и на Г. и има преградна стена. Това прозорче, свидетелката спомена, че гледа на север. Качваш се по стълбите, влизаш на изток и в ляво точно на среща е прозореца, а сега прозореца ѝ го показали, че е построен от другата страна.

Има ограда и двора е разделен поравно на двете къщи. Този килер е в частта на М. и С..

Според показанията на св.О. С. ЙО., който е съден на ответниците и живее на една ограда с тях, килера никога не е бил на М.. Този килер е неразделна част от жилището на ответниците, защото така е построено. Там проблемът е, че има една врата към съседното жилище, тъй като исторически дядото на М. строи за двамата си сина две жилища и оставя врата, за да могат на така наречения комшулук, но по същество винаги си е било отделно. Споровете за този килер започнали когато ищцата и синът ѝ построили една баня, като ищцата затулила с една баня тази стая и тъй като нямали разрешение да я строят започнали споровете, за да се докаже, че е необходимо тази баня да е там. Свидетелят е влизал в килера, като обясни, че стените са иззидани с тухли, за да се прегради ниша, но незатворена ниша. Електричеството е неразделна част от електрическата система на тяхното табло. Лично той е ходил да им сменя крушките и да прави нещо в това помещение, като е изключвал тока от техния електромер. Няма спомен да е виждал китари в това помещение. Според него вещите в това помещение са на М. и, на С., на И. и на Ц.. В неговото съзнание това помещение винаги те са си го владяли и той по житейски причини живее преди те да са дошли в това помещение – ищцата, дядо М.. Навремето там не е имало улици, нямало огради, а съществували комунно. Свидетелят има погед на нещата преди те да дойдат да живеят там и за да не заобикаля и да тича дядото из двора си оставил врата, за да могат братята да си комшулуват. Естествено разделителната стена на тези жилища е тази с вратата, като тя започва от основите и стига до тавана. Правили си покрив и майсторите го коригирали и той сега е отделен и се вижда точно, че не е в тяхното жилище въпросното помещение. В това помещение е тази стена и тя също попада под този покрив. Този килер винаги, откакто се знае свидетелят, е бил на родителите на М. и С. и си е техен, винаги те са владели. Стените на това помещение са с тапети, но не изцяло. Сега в момента не е влизал, но преди когато е влизал вещите са били техни. По думите на свидетеля ищцата няма как да им нейни вещи, тя трябва да разбие вратата, за да си сложат техни вещи.

По ревандикационният иск с правно основание чл.108 от ЗС.

Активната процесуална легитимация по иска с правно основание чл.108 от ЗС произтича от доказване правото на собственост, т.е. за да бъде уважена ревандикационната претенция на ищцата М. Т. Ц. в процеса следва да се докаже кумулативното наличие на следните материалноправни предпоставки : на първо място ищцата да притежава право на собственост върху недвижимия имот; на второ място посочените от нея ответници да упражняват фактическа власт върху него със субективното намерение, че им принадлежи или да държат имота за друго и на трето място, че тези фактически действия ответниците извършват без наличието на законно правно основание - Р-2419-60-І ГО, Сб.60-с.114.

Посочените предпоставки определят и фактите, които подлежат на доказване в производството по разглеждане на ревандикационен иск и правилата за разпределение на доказателствената тежест, като при ревандикация ищцовата страна е тази, която при условията на пълно и главно доказване трябва да докаже с всички допустими доказателствени средства, че е собственик или носител на ограничено вещно право върху вещта и че посочените в исковата молба ответници владеят/държат вещта.

За уважаване на иска за собственост не е необходимо да се констатира, че ответниците – владетци или държатели на вещта, оспорват правото на собственост на ищцата върху тази вещ. Достатъчно е да се установи, че ищцата е собственик на вещта и че ответниците я държат или

владееят без основание – Р-2536-66-І ГО, Сб.66-с.114.

Съдът още с извършения доклад по делото, в съответствие с чл.146, ал.1, т.4 от ГПК, е приел за безпорен и ненуждаещ се от доказване факта, че процесният имот /килер/ винаги се е владял от трите ответници, включително и към настоящия момент, видно от Протоколно определение №744/28.09.2022 год.

След обстоен анализ на събраните по делото доказателства съдът приема, че ищцата доказва само и единствено наследственото си правоприемство от своя възходящ, за което е налице удостоверение за наследници изх.№3862/24.12.2019 год. на Община-гр.Л., но не и че е собственик на основание наследствено правоприемство по закон от Т. М. Ц. на реална част от самостоятелен обект в сграда с кад.ид.№*****.2, който самостоятелен обект в сграда представлява втори етаж (първи жилищен) от западната част на двуетажна жилищна сграда с кад. ид.№*****, находяща се на административен адрес : гр.Л., ул.“Т.”№22, която реална част представлява килер с приблизителна площ от 4.5 кв.м., находящ се в североизточната част на самостоятелния обект в сграда, при граници : отгоре - общо подпокривно пространство, отдолу - маза на източната част от двуетажната многофамилна жилищна сграда, от север - баня и тоалетна на втория етаж (първи жилищен) на западната част, от юг - разрушена стена и килерско помещение на източната част, от изток помещение на втория (първи жилищен) етаж на източната част, от запад - коридор на втория (първи жилищен) етаж на западната част.

Основание за да стигне до този извод на настоящия съдебен състав дава факта, че с влязло в сила на 07.01.2014 год. съдебно решение №70/21.03.2013 год., постановено по гр.дело №1466/2012 год. РС-гр.Л. е отхвърлен предявеният от Т. М. Ц. от гр.Л. против М. Г. Г., С. Г. Цанкова, И. Г. Н., Ц. С. А. и И. С. Г., иск с правно основание чл.75 от ЗС, за възстановяване на нарушеното владение върху сграда *****, в частта, представляващ килер с площ 4,5 кв.м., при граници : на изток – сграда източен близък с идентификатор *****.1, на запад – коридор на западен близък с идентификатор *****, на север – външна каменна стълба с площадка, оформена като входно антре към жилищен етаж на западен близък и на юг – килер на източен близък *****.1, както и подпокривно пространство и покрив на сграда западен близък.

Безпорен факт е и че синът на ищцата Т. Л. Г. е предявил искова претенция срещу И. Г. Н., М. Г. Г. Г. и С. Г. Ц. с посочено правно основание чл.108, чл.109, ал.1 от ЗС, станала повод за образуване на гр.дело №262/2010 год. по описа на РС-гр.Л., като решението на първоинстанционният съд, което е било позитивно за ищеца е отменено като изцяло неправилно и въззивният съд, който е отхвърлил като неоснователни и недоказани пасивно субективно съединените ревандикационни искове с правно основание чл.108 от ЗС, предявени от Т. Л. Г. от гр.Л. против И. Г. Н., М. Г. Г. и С. Г. Ц., трите от гр.Л., да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че Т. Л. Г. е собственик на килер от 3 кв.м., на М.щ се в жилище-апартамент с идентификатор *****.2, при съседни : няма, под обекта : *****, над обекта – няма, със застроена площ 77,74 кв.м., на втори етаж в двуетажна жилищна сграда – западен близък с идентификатор *****, разположена в поземлен имот с идентификатор ***** в гр.Л., ул.“Т.”№22 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Л., одобрени със заповед №18-10/17.04.2007 год. на ИД на АГКК и да бъдат осъдени да предадат владението върху процесния имот. Въззивното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, т.е. влязло и в сила в деня на постановяването му – 30.06.2011 год.

След като са налице влезли в сила решения, то според императивният текст на чл.297 от

ГПК, те са задължителни за съда, който ги е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република Б.. Още по-категоричен е текста на чл.298, ал.2 от ГПК, че влязлото в сила решение има действие и за наследниците на страните, както и за техните правоприменници.

Следователно само тези две съдебни решения, които със сила на пресъдено нещо са приключили в полза на ответниците И. Г. Н., М. Г. Г. Г. и С. Г. Ц. и които съдът е длъжен да зачете, са достатъчни да приеме, че ищцата не доказва, че е собственик на основание наследствено правоприменство върху спорен обект. Тя в качеството си на наследник на Т. М. Ц. няма как да черпи изгодни за себе си права след като приживе наследодателят ѝ по предявения от него иск с правно основание чл.75 от ЗС, за възстановяване на нарушеното владение върху сграда *****, в частта, представляващ килер с площ 4,5 кв.м., при граници : на изток – сграда източен близък с идентификатор *.1, на запад – коридор на западен близък с идентификатор *, на север – външна каменна стълба с площадка, оформена като входно антре към жилищен етаж на западен близък и на юг – килер на източен близък *.1, както и подпокривно пространство и покрив на сграда западен близък, не е било признато, че е нарушено владението му от страна на ответниците М. Г. Г., С. Г. Ц., И. Г. Н., Ц. С. А., И. С. Г. /решение №70/21.03.2013 год. по гр.дело №1466/2012 год., потвърдено с решение №3/07.01.2014 год. по в.гр.дело №336/2013 год. на ОС-гр.Л. и влязло сила на 07.01.2014 год.

Безспорно е, че предмет и на двете иски производствa е бил спорният обект – представляващ килер, но и в двете съдебни решения площта на килера е различна – в решение №70/21.03.2013 год., постановено по гр.дело №1466/2012 год. РС-гр.Л. е 4.5 кв.м., а в решение №365/02.11.2010 год. по гр.дело №262/2010 год. по описа на РС-гр.Л. тя е 3 кв.м. Пред настоящата инстанция ищцата, видно от петитума е посочила, че килера е с приблизителна площ от 4.5 кв.м., но различие има не само в неговата площ, която не е фиксирана с точност, а приблизително, а и относно нейния статут.

Съгласно §5, т.39 от ДР на ЗУТ обект е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по ЗКИР, а според § 1, т.1 от ДР на ЗКИР самостоятелен обект в сграда или в съоръжение на техническата инфраструктура е обособена част от сградата или съоръжението, което е обект на собственост и има самостоятелно функционално предназначение. В този смисъл и процесният килер не е самостоятелен обект, а принадлежи към жилището на ответниците, в който смисъл са и изводите на вещото лице арх.Л. Л. в първоначалното му заключение по допуснатата съдебно-техническата експертиза, което в т.4.12 категорично заявява, че процесното помещение е разположено изцяло над складово помещение в приземния етаж на дела на ответниците. Процесното помещение попада под частта от покрива над дела на ответника. Това заключение не бе оспорено от страните в хода на иския процес, което дава основание на съда да се позове на същото в мотивите на решението си, още повече, че е изготвено от експерт, който е от друг съдебен район, извън населеното място, в което се намира спорният обект, напълно обективен, безпристрастен и притежаващ нужната квалификация да отговори на всички поставени въпроси на страните. Съдът изцяло се позовава и на изготвените към заключението цветни снимки, даващи реална представа и онагледяващи към датата на изготвяне на заключението /14.02.2023 год./ приземния етаж в частта на ответниците, прозореца в процесното помещение, таванското и подпокривно пространство, тавана на процесното помещение, вратата към процесното помещение. В този смисъл и представените от страна на ищцата цветни снимки, дори и приети като доказателство по делото, съдът не кредитира и не се позовава на тях, тъй като същите не са

датиран, а и по-голямата част от тях показват частично съборената към момента на изготвянето им преградна стена, която е съществувала в помещението. Неразделна част от заключението на в.л.арх.Л. Л. е и Сборната скица, Приложение 1, онагледяваща западната част на ищцата към момента, която е с площ 80,36 кв.м. и източната част на ответниците, която е 77,63 кв.м. по първоначалния проект и съществуващото в момента положение.

Констатациите на експерта изцяло кореспондират и са в унисон и със събраните по делото гласни доказателства, като съдът се базира най-вече на показанията на св.О. С. Йо., който е съден на ответниците и живее на една ограда с тях, в частта, в която е категоричен, че килера никога не е бил на М.. Този килер е неразделна част от жилището на ответниците, защото така е построено. Свидетелят е влизал в килера, като обясни, че стените са иззидани с тухли, за да се прегради ниша, но незатворена ниша. Същият категорично изтъкна, че електричеството е неразделна част от електрическата система на тяхното табло. Лично той е ходил да им сменя крушките и да прави нещо в това помещение, като е изключвал тока от техния електромер. Вещите в това помещение са на М. и на С., на И. и на Ц.. В неговото съзнание това помещение винаги те са си го владели.

И показанията на св.В. Н. М- съдът кредитира като безпристрасни и непротиворечиви, кореспондиращи с другите доказателства по делото, в частта, в която изтъкна, че знае за къщата, тъй като за първи път в тази къща е ходила през м.януари 1959 год. Къщата била завършена като там живеели бабата и дядото на М. и С. и майка им и баща им. В имота е ходила около 1990 година, като този килер винаги са си го ползвали родителите на М. и С. и затова свидетелката е абсолютно сигурна. Никога този килер не е бил на Т. и на Г..

Показанията на останалите свидетели И. Д. Н., П. М. Т., П. В. С. съдът не кредитира, тъй като те са изолирани и не кореспондират с другите доказателства по делото. От тях не може да се придобие цялостна и реална представа за първоначалното построяване на имота още от самото начало от бабата и дядото на ищцата, съответно родителите на ответниците, а относно показанията на св.И. Г. Н., предвид близките й родствени отношения със страните по делото - първа братовчедка на ищцата, сестра на ответниците М. и С. Г. и дъщеря на ответницата Ц. А., съдът преценява, че е по-целесъобразно да се обсъжда, въпреки, че тя даде най-пълна и точна хронология на всичко, което се е случило през времето, включително и затова през коя година наследодателят на ищцата е бил в чужбина и се е върнал в страната.

Дори и с представения още с исковата молба нотариален акт №26, том IV от 05.08.2005 год. том IV, рег.№3505, дело №315/2005 год. на Младен Дойнов – Нотариус с рег.№173 при НК, с район на действие – съдебен район Л., ищцата не доказва правото си на собственост на спорния обект, чрез наследствено правоприемство от своя наследодател, като в този смисъл, съдът отново се позовава на заключението на в.л.арх.Л. Л. по първоначалната експертиза, което в т.4.6 посочва, че в този нот.акт е описан килер, наМ.щ се в жилищния етаж. В разпределението на етаж, съществуващо към момента, липсва помещение, което може да бъде идентифицирано като килер. Помещението не е идентифицирано като разположение и площ. Би могло да се приеме, че в акта е описано процесното помещение или част от него.

Следователно след като се установи, че не е налице първата предпоставка, за да бъде уважен иска с правно основание чл.108 от ЗС, а именно ищцата да е собственик на основание наследствено правоприемство по закон от Т. М. Ц., б.ж. на гр.Л., починал на 04.12.2019 год. на вещта, предмет на иска, то според съда не следва да обсъжда наличието на останалите кумулативни предпоставки на ревандикационният иск – ищцата да докаже, че ответниците

упражняват фактическа власт върху вещта със субективното намерение, че им принадлежи или да държат имота за друго и че тези фактически действия ответниците извършват без наличието на законно правно основание, което му дава основание да го отхвърли като изцяло неоснователен и недоказан.

По разноските.

При този изход на процеса претенцията за присъждане на разноски на ищцата се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли от съда.

От своя страна ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответниците С. Г. Ц. и М. Г. Г. сумата 1 200 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, от които 1 000 лева адвокатски хонорар и 200 лева депозит за вещо лице.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от М. Т. Ц., ЕГН-*****, с адрес : гр.Л., ул.“Т.“№22 против С. Г. Ц., с адрес : гр.Л., ж.к.“М.“, *****, М. Г. Г., с адрес : гр.Л., ж.к.“М.“, *****, и Ц. С. А., с адрес : гр.Л., ул.“Г. Д.“№18, иск с правно основание чл.108 от ГПК, за признаване на установено по отношение на ответниците С. Г. Ц., М. Г. Г. и Ц. С. А., че ищцата М. Т. Ц. е собственик на основание наследствено правоприемство по закон от Т. М. Ц., с ЕГН-*****, починал на 04.12.2019 год. в гр.Л., на реална част от самостоятелен обект в сграда с кад.ид. №*****,2, който самостоятелен обект в сграда представлява втори етаж (първи жилищен) от западната част на двуетажна жилищна сграда с кад. ид.№*****, находяща се на административен адрес : гр.Л., ул.“Т.“№22, която реална част представлява килер с приблизителна площ от 4.5 кв.м., находящ се в североизточната част на самостоятелния обект в сграда, при граници : отгоре - общо подпокривно пространство, отдолу - маза на източната част от двуетажната многофамилна жилищна сграда, от север - баня и тоалетна на втория етаж (първи жилищен) на западната част, от юг - разрушена стена и килерско помещение на източната част, от изток помещение на втория (първи жилищен) етаж на източната част, от запад - коридор на втория (първи жилищен) етаж на западната част, като осъди ответниците да предадат на ищцата владението върху тази реална част, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОТХВЪРЛЯ претенцията на М. Т. Ц., ЕГН-*****, с адрес : гр.Л., ул.“Т.“№22 против С. Г. Ц., с адрес : гр.Л., ж.к.“М.“, *****, М. Г. Г., с адрес : гр.Л., ж.к.“М.“, *****, и Ц. С. А., с адрес : гр.Л., ул.“Г. Д.“№18, за заплащане на направените по делото разноски, като **НЕОСНОВАТЕЛНА И НЕДОКАЗНА**.

ОСЪЖДА М. Т. Ц., ЕГН-*****, с адрес : гр.Л., ул.“Т.“№22 да заплати на С. Г. Ц., с адрес : гр.Л., ж.к.“М.“, *****, и М. Г. Г., с адрес : гр.Л., ж.к.“М.“, *****, сумата 1 200 /хиляда и двеста/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, от които 1 000 лева адвокатски хонорар и 200 лева депозит за вещо лице.

Решението може да се обжалва пред ОС-гр.Л. с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Л.: _____